

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

“Ενας έξωφρενικός δικτάτωρ. Μιά συστατική έπιστολή πρός τὸν Θεό. ‘Ο έξευτελισμὸς τοῦ “Αγγλου πρεσβευτοῦ. ‘Ο Ταλλεϋράνδος καὶ ὁ Κάρολος 10ος. ‘Ο Κλεμανσώ καὶ οἱ ὑπάλληλοι, κλπ.

Aπόδους τοὺς νοτιοαμερικανοὺς δικτάτορας, ὁ πιὸ περίεργος ύπῆρξε ἀσφαλῶς ὁ στρατηγὸς Μελγκαρέγιο, ὁ ὅποιος ἐτρομοκράτησε τὴν Βολιθία ἐπὶ ἔξῃ χρόνια (1865–1871). Ο δικτάτωρ αὐτὸς ἔξασκοῦσε τὴν τυραννία του μὲν ἔνα μακάριο χιοῦμορ, τοῦ ὅποιου ἀναφέρονται ἄπειρα παραδείγματα.

Μιὰ μέρα κάλεσε κάποιο στρατηγὸν μὲ τὸν ὅποιο ἦταν δυσαρεστημένος, τὸν ἔβαλε νὰ καθήητη στὸ γραφεῖο του καὶ τοῦ εἶπε:

— Θὰ σοῦ ὑπαγορεύσω μιὰ ἐπιστολὴ. Πάρε χαρτὶ καὶ πένια! Ωραία! Τώρα γράφε...

Καὶ ὁ Μελγκαρέγιο, κόβοντας βόλτες στὸ γραφεῖο του, ἀρχισε νὰ ὑπαγορεύῃ:

«Πρὸς τὸν Αἰώνιον Πατέρα, εἰς τοὺς οὐρανούς...»

— Τὶ σημαίνει αὐτὸς; ἔκανε ὁ στρατηγὸς ξαφνιασμένος. Χωρὶς ἄλλο ἡ ‘Ἐξοχότης σας θ’ ἀστείευται...

— Γράφε αὐτὸς ποὺ σοῦ ὑπαγορεύω! ἐπέμεινε ὁ τύραννος.

Κι ἔξακολούθησε τὴν ὑπαγόρευσί του:

«Πρὸς τὸν Αἰώνιον Πατέρα, εἰς τοὺς οὐρανούς. Ο χειροτῆς τῆς παρούσης μου εἶνε ὁ στρατηγὸς Λεονάρδο, τὸν ὅποιο σᾶς συνιστῶ γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε καὶ ἄλλα.

Αὐτὴ τῇ φορᾷ ὁ δυστυχισμένος στρατηγὸς κατάλαβε. Ο ἀπαίσιος τύραννος τὸν εἶχε καταδικάσει εἰς θάνατον. Καὶ, πράγματι, ἔπειτ’ ἀπὸ λίγη ώρα τὸν παρελάμβανε τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα γιὰ νὰ τὸν τουφεκίσῃ.

Μιὰ ἄλλη φορὰ, ὁ Μελγκαρέγιο ἐπέβαλε στοὺς ὑπουργούς καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους νὰ πιοῦν σαμπάνια εἰς ὕγειαν τοῦ ἀλόγου του, «Ολοφέρνους».

Κανεὶς, οὔτε τὰ μεγαλύτερα κράτη τοῦ κόσμου δὲν ἐτρόμαζαν τὸν Μελγκαρέγιο. Κάποτε, στὸ τέλος ἐνὸς διπλωματικοῦ γεύματος ἀξίωσε ἀπὸ τοὺς ξένους πρεσβευτὰς νὰ πάνε νὰ ὑποθάλλουν τὰ σέβη τους στὴν ὥραία Χουανίτα Σάντεθ, τὴν ἐρωμένη του. Ο πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας δύως ἀρνήθηκε κατηγορηματικὰ νὰ ὑποθληθῇ σ’ αὐτὸν τὸν ἔξευτελισμό.

Ο δικτάτωρ δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα οἱ στρατιῶται του συνέλαβεν τὸν “Αγγλο πρεσβευτή. Τὸν ἔδεσαν γυμνὸ σ’ ἔνα γάϊδαρο μὲ τὸ πρόσωπό του κολλημένο στὰ ψεύθια τοῦ ζώου. Κι ἔτοι, σ’ αὐτὰ τὰ θλιβερὰ χάλια ἀρχισαν νὰ τὸν περιφέρουν στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσης τῆς Βολιθίας Λά Πάζ, ἐνῶ τὸ πλῆθος καὶ οἱ στρατιῶτες τὸν ἐμαστίγωναν.

Φαντάζεται κανεὶς εὕκολα τὴν ὄργη τῆς θαυμάσιας τῆς Αγγλίας Βικτωρίας, ὅταν ἔμαθε τὸν ἔξευτελισμὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς.

Μά τι μποροῦσε νὰ κάνῃ; ‘Η Λά Πάζ δρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὴν θάλασσα σ’ ἔνα πανύψηλο βουνό. Καὶ ὁ ἀγγλικὸς στόλος δὲν μποροῦσε νὰ φτάσῃ σὲ ὅψη 4.000 μέτρων...

Ἡ μόνη τῆς ἐκδίκησις λοιπὸν ἦταν νὰ σθύσῃ ἐντελῶς τὴν Βολιθία ἀπὸ τοὺς χάρτες τῆς Νοτίου Αμερικῆς καὶ νὰ διατάξῃ νὰ γράψουν στὴ θέσι τῆς: ‘Χώρα ἀνεξερεύνητος. Κατοικεῖται ἀπὸ ἀγρίους.

Μετὰ τὴν πτῶσι τοῦ Μελγκαρέγιο, ἡ πρώτη φροντίδα τῆς νέας κυβερνήσεως τῆς Βολιθίας ἦταν νὰ ἴκανοποιήσῃ τὴν Ἀγγλία γιὰ τὴν προσβολὴ κι’ ἔτοι ἀποκατεστάθησαν πάλιν ἡ σχέσεις τῶν δύο κρατῶν.

* * *

“Οταν ὁ μέγας Λατίνος ποιητὴς ‘Ο-

ράτιος ἔνοιωσε τὸ τέλος του νὰ πλησιάζῃ, παρεκάλεσε ἔναν φίλο του νὰ τοῦ πάῃ ἔνα κύπελλο νερό.

Ο φίλος του, ξαφνιασμένος ποὺ ἐθλεπε τὸν ὑμητὴ τοῦ ὥραίου κρασιοῦ νὰ τοῦ ζητάῃ νερὸ, τοῦ ἔκανε τὴν παρατήρησι.

Καὶ τότε ὁ ποιητὴς τῶν «Ωδῶν» τοῦ ἀπάντησε:

— Πρέπει κανεὶς πρὸ τοῦ θανάτου του νὰ συμφιλιώνεται μὲ τοὺς ἔχθρους του.

* * *

Ο περίφημος Γάλλος διπλωμάτης Ταλλεϋράνδος ὑπηρέτης διαδοχικὰ ὑπὸ τέσσαρες μονάρχας: τὸ Ναπολέοντα, τὸν Λουδοβίκο 18ο, τὸν Κάρολο 10ο καὶ τὸ Λουδοβίκο — Φιλιππο, μὰ καὶ μὲ τοὺς τέσσαρες ἦταν πάντα ἐλευθερόστομος.

Μιὰ μέρα ὁ Κάρολος 1ος, ἐνῶ ἔξω ἀπ’ τὸ παλάτι ὁ λαός φώναζε: «Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

εἶπε στὸν Ταλλεϋράνδο:

— “Ενας θασιλέυς ποὺ ἀπειλεῖται πρέπει νὰ διαλέξῃ μεταξὺ τοῦ θρόνου καὶ τῆς λαϊμήτομου.

— Ξεχινάτε τὸ ἀμάξι τῆς φυγῆς! τοῦ ἀπάντησε ὁ Ταλλεϋράνδος.

Καὶ πράγματι, ἔπειτ’ ἀπὸ λίγες ώρες, ὁ Κάρολος 10ος δραπέτευε μὲν ἔνα ἀμάξι γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

* * *

Οταν δὲ Κλεμανσὼ ἔγινε στὰ 1906 υπουργὸς τῶν Εσωτερικῶν τῆς Γαλλίας, θέλησε ν’ ἀντιληφθῆ αὐτοπροσώπως τὴν ἐργατικότητα τῶν υπαλλήλων τοῦ υπουργείου του.

Ενα πρωὶ λοιπὸν, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ διευθυντὴ τοῦ υπουργείου, μπῆκε σ’ ἔνα γραφεῖο. Μὰ κανένας ὑπάλληλος δὲν θρισκόταν ἐκεῖ. Πήγε στὸ διπλανό, μὰ οὔτε ἐκεῖ ἦταν κανεὶς. Τέλος στὸ τρίτο εἶδε ἔναν υπάλληλο ποὺ κοιμόταν μὲ τοὺς ἀγκῶνες του ἀκουμπισμένους στὸ τραπέζι του.

Ο διευθυντὴς θέλησε νὰ τὸν ξυπνήσῃ. Μὰ δὲ Κλεμανσὼ τὸν συγκράτησε λέγοντας:

— Μὴ τὸν ξυπνάτε, γιατὶ θὰ φύγη κι’ αὐτός!

* * *

Οταν πρὸ ἐτῶν ἔπιγε στὸ Λονδίνο διερήφημος Κινέζος στρατηγὸς Λί-Χιούνγκ-Τσάνγκ, ἔνας “Αγγλος θαυμαστὴς του τοῦ ἔστειλε ως δῶρο ἔνα περίεργο σκυλί σείτερ.

Μετὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ δώρου του, περίμενε φυσικὰ θερμὲς εὐχαριστίες ἐκ μέρους τοῦ Κινέζου στρατηγοῦ. Μὰ ἡ ἔπιστολὴ ποὺ ἔλαβε ἦταν ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτὴν ποὺ περίμενε.

Ο Λί-Χιούνγκ-Τσάνγκ τοῦ ἔγραφε τὰ ἔξῆς:

«Ἄγαπητὲ κύριε,

Σας παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὶς ποὺ θεομένες μου εὐχαριστίες γιὰ τὸν ὑπέροχο σκύλο ποὺ μοῦ στειλάτε. Μὰ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς πῶ διτὶ ἀπὸ καιρὸν ἔχω κόψει τὴ συνήθεια νὰ τρώω σκυλίσιο κρέας. Όστόσο οἱ υπηρέτες μου, στοὺς ὅποιους ἔδωσα τὸ δῶρο σας, τὸ ἔταγαν καὶ τὸ βρήκαν νοστιμώτατο»

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

Οταν ἔνας μαθητὴς στὸ Μεξικὸ ξέρει τὰ μαθήματά του, δέσκαλος τοῦ ἐπιτρέπει... νὰ καπνίζῃ κατὰ τὰ διαλείμματα.

Τὸ ἄλογο δταν κοιμᾶται στηρίζεται μόνον στὰ τρία του πόδια, ξεκουράζοντας τὸ τέταρτο ἐκ περιτροπῆς.

‘Ο Κάρολος 10ος καὶ ὁ Ταλλεϋράνδος